

De volgende dag gingen de mensen weer gewoon aan het werk. Toch was er iets veranderd. "Geef me die hamer eens aan," zei een timmerman tegen zijn maat. "Was sagst du?" antwoordde die. "Ich verstehe dich nicht."

Een derde, die ze hoorden praten, zei verbaasd: "What are you two talking about?"

En zo was het met iedereen. God had de mensen allemaal verschillende talen gegeven. Ze konden elkaar niet meer verstaan. Nou, je begrijpt: van dat bouwen kwam niets meer terecht. Als je elkaar niet eens meer om een hamer kunt vragen...

De meeste mensen trokken weg. De wijde wereld in. En hier bleef alleen Babel over, de Babelstad.'

Mama stopt even. 'Zo komt het dus, dat overal op de wereld weer andere volken wonen. Met allemaal andere talen. Gelukkig maar, misschien. Nu móeten de mensen wel rekening houden met anderen. Nu is niemand meer zomaar de baas...'

Gesprek

- Waarom vond God het beter dat de mensen verschillende talen gingen spreken?
- Hoeveel soorten verschillen (in taal, uiterlijk, lengte, stemgeluid enzovoort) kun je ontdekken en benoemen tussen de kinderen in jouw groep?
- Hoe vind jij het dat mensen zo verschillend zijn?
- Omdat iedereen anders is, heb je zelf ook iets eigens: waarin ben jij helemaal jezelf? Wat past echt helemaal bij jou?

don

Samenwerken

Verkeersborden

Herkennen de kinderen de drie typen verkeersborden op de kalenderplaat? Gebodsbord, waarschuwbord en verbodsbord. Houd een kort gesprek over regels en afspraken in school: hoe beleven de kinderen die? Helpen ze om in school goed samen te werken en prettig met elkaar om te gaan?

Lees het gedicht 'Geen regels' voor. Verdeel de klas in drie groepen en geef iedere groep de opdracht om drie dingen te bedenken bij één van de verkeersborden:

- Gebodsbord: dit moet je beslist doen in school.
- Verbodsbord: dit mag je zeker niet doen in school.
- Waarschuwbord: hier moet je heel voorzichtig mee zijn in school.

Bespreek de suggesties die de kinderen geven, kies samen voor iedere categorie één belangrijke regel en schrijf die op het bijbehorende verkeersbord op de kalenderplaat.

Abc

Door de bomen het bos niet meer zien

Met elkaar op weg gaan als groep vraagt om vertrouwen. Regels en afspraken kunnen daarbij helpen, maar niet alles kun je van tevoren afspreken en dichttimmeren met regels.

'Vandaag doen jullie een speurtocht door het bos.'

Gespannen luisteren de scouts Wiep, Aafje en Jet naar de leidster.

'Om de weg te vinden krijgen jullie een kaart en een kompas. Probeer goed samen te werken.'

Beteuterd kijken de meiden elkaar aan. Ze kennen elkaar nog niet zo lang. En nu moeten ze al samenwerken.

'Nou als jullie geen vragen hebben, dan wens ik jullie veel succes. Tot straks!'

Vrolijk stapt de leidster in haar auto en toeterend rijdt ze weg.

De meiden staren naar de grond. Niemand durft iets te zeggen. Wat als het samenwerken mislukt? Dan oppert Wiep voorzichtig: 'Ik denk dat we de taken goed moeten verdelen. Zodat we niet verdwalen.'

'Ja, goed idee,' knikken Jet en Aafje.

'Ik zal de kaart lezen,' gaat Wiep verder.

'En ik kijk op het kompas,' vult Aafje aan.

'Dan beslis ik, als jullie het niet eens zijn welke kant we op moeten,' zegt Jet.

'Maar het moet ook wel een beetje gezellig worden,' zegt Aafje.

'Goed, dan zorgt Jet ook voor de gezelligheid,' stelt Wiep voor.

Jet knikt ijverig en de meiden gaan op pad.

Al snel komen ze bij een kruispunt. Wiep tuurt naar de kaart. Aafje bestudeert het kompas. En Jet begint een liedje te zingen. 'Ik heb een poooooootje met vet...al op de taaafel gezet... En nu allemaal!'

Boos kijken Aafje en Wiep naar Jet.

'Waarom zingen jullie niet mee?' vraagt Jet.

'Ik moet kaart lezen,' antwoordt Wiep nors.

'En ik vind het geen leuk liedje,' bromt Aafje.

'Maar ik mocht toch voor de gezelligheid zorgen...'

'Ja, maar we moeten nu eerst de weg zien te vinden,' zegt Wiep. Ze wijst naar haar kaart. 'Ik denk dat we naar rechts moeten.'

'Nee joh,' zegt Aafje. 'Kijk maar op het kompas. We moeten naar links.'

'Niet waar, we moeten naar rechts!' houdt Wiep vol.

'Links, we moeten naar links,' dramt Aafje.

Vragend kijken Aafje en Wiep nu naar Jet. Die moet een beslissing nemen. Maar Jet antwoordt mokkend: 'Ik kan helemaal geen kaart lezen.'

'Waarom zeg je dat nu pas?' zegt Aafje.

'Dan moeten we de afspraak veranderen,' zucht Wiep. 'Van nu aan kijkt Aafje op het kompas én op de kaart. En als ze het verkeerd heeft, beslis ik.'

'Dat slaat nergens op,' zegt Aafje.

'Hoe wil je het dan doen,' zegt Wiep. Wanhopig werpt ze haar handen in de lucht.

'Moeten we niet doorlopen?' vraagt Jet opeens bezorgd. 'Het wordt al donker.'

'Inderdaad,' zegt Wiep. 'Dus Aaf, welke kant moeten we op?'

'Ik denk naar rechts,' zegt Aafje vastberaden.

'Dat denk ik niet en ik beslis, dus we gaan naar links.' Tevreden loopt Wiep links het bospad op. Maar Aafje en Jet blijven staan. Boos schopt Aafje een steen weg.

Dan begint Jet zachtjes te zingen: 'We gaan nog niet naar huis, nog lange niet, nog lange niet...'

Jet moet een beetje lachen. Dan begint Wiep ook te grinniken om Jets liedje. En al snel kan Aafje haar lach ook niet meer inhouden.

Als iedereen is bijgekomen, zegt Wiep: 'Misschien moeten we onze afspraken vergeten en gewoon samen de weg proberen te vinden.'

'Ja, dan wordt het vast ook vanzelf gezellig,' grinnikt Jet.

'Maar ik denk echt dat we naar rechts moeten,' zegt Aafje.

'Dat denk ik ook,' knikt Jet.

Wiep vouwt haar kaart op. 'Goed, dan gaan we die kant op.'

'Hoe ging het liedje ook alweer, Jet?' vraagt Aafje.

'Ik heb een poooootje met vet...al op de taaaaaafel...'

Vrolijk beginnen de meiden mee te zingen. En opgewekt zoeken zij verder naar het clubhuis.

- Susan Schaeffer -